ANUL VII. No. 2037 — EDITIA A TREIA — SIMBATA 19 NOEMBRE 1894

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREÏ LUNI
SI SE PLATESC TOT-D'A-UNA INAINTE

IN Bucureştĭ LA CASA ADMINISTRAŢIEÏ
DIN Judeţe şi Streinătate PRIN MANDATE POŞTALE
UN AN IN ŢARĂ 30 LEÏ; IN STREINĂTATE 50 LEÏ
ŞASE LUNÏ .. 15 » » » 25 »
TREÏ LUNÏ .. 8 » » » 13 »

Un numer în streinatate 20 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te fereştĭ Române de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
DIN Bucureştĭ şi judeţe SE PRIMESC numaĭ la Administraţie
DIN Streinătate, DIRECT LA ADMINISTRAŢIE ŞI la toate oficiele de publicitate
ANUNCIURĬ LA PAG. IV. . . . . 0,30 b. linia
» » » III. . . . . 2,— leĭ »
» » » II. . . . . 3,— » »
INSERŢIELE ŞI RECLAMELE 3 LEÏ RÎNDUL.
La Paris, ZIARUL SE GĂSEŞTE DE VÎNZARE CU NUMERUL LA kioşcul No. 192, Boulev. St.-Germain

UN NUMER VECHIU 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
PASAGIUL BĂNCEI NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
PASAGIUL BĂNCEI NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

MESAJUL SI CRIZA

Vaĭ de rob, vaĭ de clăcaş!
Boliac.

Zilele astea a fost arestat în Paris un individ prins în flagrant delict de cerşetorie. La perchiziţia făcută acasă la individ, s'a găsit că el posedă nu maĭ puţin de 400.000 leĭ în bonurĭ. Bogatul cerşetor va fi osindit; iar pînă atuncĭ psihiatriĭ aŭ dreptul să facă tot felul de teoriĭ asupra manieĭ de a cerşi.

Acest fapt-divers are o mare asemănare cu fraza următoare din Mesajul regal:

Efectele crizeĭ agricole care, de maĭ mulţĭ anĭ, bîntue toate ţările, în cele din urmă s'aŭ simţit şi la noĭ. Din nefericire, o recoltă slabă a coincidat cu momentul cel maĭ acut al crizeĭ preţurilor.

Adinc convins de bogăţia încă neistovită a pămîntuluĭ romînesc şi de puterile de muncă ale poporuluĭ nostru, aştept cu încredere îndreptarea unor greutăţĭ carĭ nu pot să fie de cît trecătoare.

Este drept că, de la o vreme încoace, criza preocupă pe toată lumea. In special *Adevărul* a făcut o întreagă anchetă asupra situaţieĭ noastre economice.

Totuşi, cînd vedem cu ce mîhnire Regele milionar vorbeşte de criză în faţa reprezentanţilor claseĭ avute, nu ne putem opri de a constata că şi asta este o manie de a cerşetori.

Criza există cu adevărat. Dar datează ea de erĭ-de azĭ? Nicĭ de cum. Dacă un an agricol răŭ a făcut ca şi 'n pungile arendăşeştĭ să sufle vîntul săracieĭ, asta nu dă Regeluĭ dreptul de a spune că efectele crizeĭ sînt trecătoare, ca şi cum pe noĭ ar trebui să ne preocupe numaĭ o criză, aceea care loveşte în ceĭ bogaţĭ.

De ce nu cugetaţĭ oare la criza adîncă, permanentă, la criza veche de tot, care bîntuie cu furie de atît amar de vreme peste nenorociţiĭ pe carĭ în batjocură ĭ-aţĭ botezat «talpa caseĭ»?

A fost de ajuns să se resimtă puţin luxul arendăşesc, pentru ca să vă alarmaţĭ, şi uitaţĭ că aceea ce se chîamă la bogaţĭ *criză* este numaĭ o imposibilitate de a 'mpinge pînă la nebunie risipa şi desfătările lor obicinuite. La ţăranĭ însă, criză se numeşte mizeria adîncă, istovirea, moartea de foame. Iar criza acestora nu-ĭ un accident, nu-ĭ o întîmplătoare «coincidenţă a recolteĭ slabe cu momentul cel maĭ acut al crizeĭ preţurilor». Nu. Este viaţa întreagă a ţăranuluĭ, este povestea întreagă a unuĭ neam de robĭ, este epopeea dureroasă a vieţeĭ ţărăneştĭ.

Da, a cugetat Regele şi la săteni, ĭar cugetarea luĭ se exprimă în fraza următoare a mesajuluĭ:

— «Adînc convins de bogăţia încă ne istovită a pămîntuluĭ romînesc şi de puterile de muncă ale poporuluĭ nostru...»

Te cred, Maestate. D-v. toţĭ carĭ trăiţĭ din plusvaloarea pe care v'o dă munca acestuĭ „poporul nostru"; D-v. toţĭ cîţĭ faceţĭ legĭ în tihnă cum aţĭ face o poezie în ceasurĭ pierdute, — pe atîta puneţĭ temeiŭ: pe puterile de muncă ale poporuluĭ.

Acĭ stă toată filozofia raporturilor dintre capital şi muncă, în organizaţia de azĭ a societăţiĭ. Muncitorul vine pe piaţă şi îşĭ oferă puterea luĭ de muncă. In schimbul acesteĭ puterĭ pe care el şi-o închiriază, capitalistul oferă atîta cît îĭ trebuie celuĭ d'întîiŭ *ca să nu moară de foame*.

A fost batjocorită, a fost atacată de mulţĭ legea aceasta aşa cum a formulat-o Karl Marx. Dar dacă ea este un mare adevăr economic în toată ordinea socială actuală, proprietariĭ şi arendaşiĭ noştrĭ aŭ cristalizat-o în forme nepieritoare, eĭ ne fac s'o vedem cu prisosinţă în toată trista eĭ realitate.

Da. Faceţĭ apel la «puterile de muncă ale poporuluĭ nostru». Istovească-se puterile acestea, căcĭ, dacă se istovesc în aparenţă, ele nu pier, — ci se prefac în diamante, în diurne, în lefurĭ grase, în luxurĭ orbitoare, de care voĭ ştiţĭ aşa de bine să vă folosiţĭ. Fiţĭ pe pace, voĭ sînteţĭ ştiinţificĭ, ştiţĭ că în Natură nimic nu se pierde, ci totul se transformă.

Şi ĭată de ce, cînd vă vedem sperînd că va fi trecătoare criza, înţelegem două fapte: că criza va fi trecătoare *pentru voĭ* şi că, pentru a ajunge la dispariţia crizeĭ, veţĭ *preface* amarnic «puterile de muncă ale poporuluĭ nostru», în care aveţĭ atîta încredere!

Anton Bacalbaşa.

SATIRA ZILEI

Monopolul patriotismuluĭ

Pe vremea cînd maĭ toţĭ negustoriĭ în ţara noastră eraŭ străinĭ, Romîniĭ carĭ deschideaŭ cîte o dugheană se lăudaŭ cu treaba asta, par'c'ar fi luat Plevna.

De aicĭ datează în ţara romînească tot soĭul de firme caraghioase, scrise cam ast-fel: Prima fabrică *romînă* de ciocolată, croitor de dame *romîn*, birt *naţional* cu bucătar francez, la briciul *tricolor*, otel *Patria*, societatea *romînă* a bragagiilor indigenĭ, — şi alte comediĭ de soĭul ăsta.

Oamenii levenţĭ şi-aŭ bătut joc în cele din urmă de reclama asta negustorească, făcută pe socoteala patriotismuluĭ şi a naţionalismuluĭ. Am ajuns, în adevăr, să scăpăm de basmangiiĭ carĭ cereaŭ să le facem alişveriş pe motivul că eĭ aŭ firmă patriotico-naţională.

Dar... dacă am scăpat de reclama patriotică a negustorilor de galenţĭ şi de şoşonĭ, n'am scăpat însă şi de reclama comersanţilor politicĭ, de reclama negustorilor de pieĭ de cloşcă.

Iată un specimen:

D. Vasile Alexandrescu Urechĭă a pus mîna de la o vreme pe monopolul patriotismuluĭ. De te suceştĭ, de te 'nvîrteştĭ, hop şi D. Urechĭă cu naţionalismul dumnealuĭ!

Chiar erĭ a găsit ocazia să ne vorbească despre asta în Senat. Profitînd de faptul că vre-o 32 de zeflemiştĭ aŭ vrut să'l aĭbă vice-preşedinte, D. V. A. Urechĭă s'a sculat şi a spus:

— Mulţumesc celor 32 de bunĭ romînĭ carĭ m'aŭ votat. Numaĭ aceştĭ 32 de bărbaţĭ sînt adevăraţĭ naţionalişti!

Serios? Adică ăĭlalţĭ ce-or fi? Turcĭ? Tătarĭ? Orĭ vînduţĭ la străinĭ?

Domnule Urechĭă, la ce tot facĭ pe Mihaĭŭ Viteazu?

Rigolo.

Minele şi Constituţia

Legea minelor prezintată de D. Carp, prin modul cum tranşează controversa asupra proprietăţeĭ subsoluluĭ, hotărînd ca, în caz cînd proprietarul suprafeţeĭ nu exploatează mina aflată pe pămîntul săŭ, statul să o poată conceda altuia, ridică o importantă chestie de drept constituţional. In adevăr, se naşte întrebarea dacă asemenea soluţiune nu vatămă art. 489 din codul civil care declară că dreptul de proprietate cuprinde proprietatea soluluĭ şi a subsoluluĭ; cît şi art. 19 din constituţie, care declară proprietatea de sacră şi de inviolabilă şi nu permite exproprierea eĭ de cît pentru cauză de utilitate publică, în anumite condiţiĭ.

Inainte de a ne pronunţa asupra acesteĭ delicate chestiunĭ, am crezut nimerit a ne adresa la cîţi-va din jurisconsulţiĭ noştri, pentru a afla părerea lor.

La D. C. Dissescu

Ne-am adresat d'întîiŭ eminentuluĭ profesor de Drept constituţional de la facultatea noastră. D. Dissescu a bine-voit să ne dea aprecierea D-sale, pe care vom căuta să o rezumăm aci, cît vom putea maĭ bine.

S'ar părea la prima vedere, ne zice D. Dissescu, că dispoziţiile din legea minelor sînt anticonstituţionale; cu toate aceste eŭ cred că nu e aşa.

Este foarte just că codul civil dispune, prin art. 489, că proprietarul soluluĭ este în acelaşĭ timp şi proprietarul subsoluluĭ. Dar textul acesta nu tranşează chestia proprietăţeĭ minelor, de oare-ce chiar în codul civil chestia aceasta e rezervată, în mod expres, prin art. 491. Acest articol deschide posibilitatea de a tranşa chestia într'un sens saŭ altul.

Modul cum s'a tranşat, după mine, nu loveşte în art. 19 din constituţie, care declară că exproprierea proprietăţeĭ se poate face numaĭ pentru cauză de utilitate publică. In adevăr, articolul acesta împiedică *exproprierea totală* a proprietăţeĭ; ceea-ce nu însamnă că *dreptul de proprietate nu poate suferi nicĭ o îngrădire vre-odată*. Constituţia nu împiedică întru nimic reglementarea exerciţiuluĭ dreptuluĭ de proprietate şi al modalităţilor luĭ. Alt-fel nicĭ nu s'ar putea imagina servituţile administrative saŭ alte restricţiĭ de aşemenea gen.

Cînd, de pildă, se impune unuĭ proprietar retragerea uneĭ case pentru aliniare saŭ încălcarea loculuĭ pentru aşezare de tuburĭ, aceasta nu e oare o restricţie la dreptul de proprietate, în potriva căreia nimenĭ nu protestă? Şi nu e acelaş lucru cu împiedecarea de a cultiva tutun, saŭ de a prepara explosibile? — Dar, chiar în afară de aceste cazurĭ carĭ, constituind un monopol al statuluĭ, ar avea scuza interesuluĭ obşteĭ — sînt altele cînd proprietatea găseşte restricţiĭ, chiar în dreptul unor particularĭ. Ast-fel prin legea silvică se acordă dreptul de trecere peste proprietatea ce încunjoară pădurea, pentru scoaterea lemnelor; tot ast-fel, jurisprudenţa noastră a stabilit că, pentru o reparaţie de casă, poţĭ aşeza materialul în curtea vecinuluĭ, chiar fără învoirea luĭ şi fără despăgubire.

Este oare în aceste exemple o călcare a constituţieĭ, a principiuluĭ că dreptul de proprietate e inviolabil? Nicĭ de cum. Constituţia nu suprimă întru nimic art. 480 din cod. civil, care zice că: «proprietatea e dreptul ce are cine-va de a se bucura şi a dispune de un lucru în mod esclusiv şi absolut, însă în *limitele determinate de lege*».

Acest în *limitele legeĭ* arată că dreptul de proprietate nu are nimic absolut, şi deschide poarta tuturor reglementărilor. Lucrul nu e de mirat, de oare-ce proprietatea nu 'ĭ un drept natural, ci un drept legal.

Reîntorcîndu-ne acum la chestia minelor, pentru toate aceste motive, nu văd pentru ce reglementarea D-luĭ Carp ar fi neconstituţională. Aceasta cu atît maĭ mult, cu cît, după cum v'am spus, că art 491 c. c. rezervă chestia prin vorbele: *«afară de modificaţiile prescrise de legea şi regulamentele privitoare la mine»*.

Prin urmare întru cît nu e vorba aicĭ de cît de o reglementare a dreptuluĭ de proprietate, ĭar nicĭ de cum de exproprierea proprietaruluĭ, lucrul e foarte constituţional. Autorĭ ca Thonissen, Demolombe, Laurent se pronunţă favorabil reglementăreĭ dreptuluĭ de proprietate.

In fine D. Carp, cu sistemul săŭ pare chiar a urma, pînă la un punct, tradiţia din legiuirile noastre.

In adevăr, Regulamentul organic prin art. 178 şi 179, recunoştea proprietatea mineĭ, proprietaruluĭ fonduluĭ.

Acesta putea s'o exploateze saŭ închirieze, dînd stăpînireĭ a 10 a parte în natură. Dacă, în timp de 18 lunĭ, proprietarul nu exploatează mina, statul o va exploata dînd proprietaruluĭ, ca despăgubire, a 10-a parte din venit.

* * *

In viitoarele numere vom da opiniunile altor persoane.

C. D. Anghel.

MEMORIUL ARENDAŞILOR

Adevĕrul s'a ocupat ĭerĭ, într'un articol de reportaj de pe pagina a doua, de memoriul arendaşilor.

Sînt în acest memoriŭ o sumă de cererĭ foarte drepte, ca scăderea costuluĭ de transport pe căile ferate şi altele.

Avem satisfacţia să constatăm că aceste cererĭ noĭ le-am formulat deja de mult şi am revenit necontenit asupra lor.

Maĭ ales întru cît priveşte transportul mărfurilor, am susţinut că statul comite o adevărată despoiare transformînd căile ferate într'un mijloc de exploatare a publiculuĭ.

Căile ferate sînt un serviciŭ public, statul n'are dreptul să cîştige o centimă de la ele, ci numaĭ să-şĭ scoată cheltuelile. Aşa face statul belgian şi aşa trebue să facă şi al nostru.

Nicĭ că se poate o socoteală maĭ greşită: să paralizezĭ întregul comerţ al unuĭ ţărĭ pentru ca să realizezĭ un beneficiŭ de 12—15 milioane pe an!

A doua măsură pe care am susţinut'o şi pe care ne mirăm că arendaşiĭ n'aŭ relevat'o, e canalizarea tuturor cursurilor de apă maĭ importante. Transportul pe apă e incomparabil maĭ eftin de cît transportul pe uscat şi nu dă loc la încărcărĭ şi descărcărĭ dese; de pe caicul care ar pleca de la Roman pe Siret, saŭ de la Vîlcea pe Olt, productele se pot încărca direct de vapor.

Arendaşiĭ maĭ cer scăderea arenzilor cu 50 la sută. Iată o cerere care va rămînea literă moartă.

Deputaţiĭ şi senatoriĭ ţin mult la voturile arendaşilor, dar ţin şi maĭ mult la arenzile moşiilor lor. Vorba ceea: Mĭ-e milă de tine, dar de mine mĭ se rupe inima.

Dacă statul ar consimţi să scadă arenzile cu 50 la sută, particulariĭ vor fi atuncĭ obligaţĭ s'o facă şi eĭ. Eĭ, la treaba asta nu vor consimţi Camerile noastre legiuitoare nicĭ în ruptul capuluĭ.

Am întreba însă un lucru pe arendaşi: dacă statul şi particulariĭ consimt să le scadă arenzile cu 50 la sută, la rîndul lor, vor scădea eĭ datoriile şi angajamentele ţăranilor în aceeaşĭ proporţie?

Iată o întrebare care va rămînea vecĭnic fără răspuns; — şi asta e condamnarea arendaşilor, partea lor slabă care-ĭ va împiedeca să-şĭ atingă ţinta propusă în memoriul lor.

Index.

REFORMA CODULUI COMERCIAL

Mesajul ne-a anunţat, între altele, şi reforma cîtor-va articole din codul comercial, reformarea legeĭ asupra falimentelor, etc.

Fiind dată starea precară a comerţuluĭ nostru, aceste reforme vor fi de mare folos, dacă se vor face cu inteligenţă şi cu chibzuinţă.

Din ancheta pe care am făcut'o noĭ asupra stăreĭ comerţuluĭ, reiese clar că una din plăgile de care sufere el, sînt falimentele.

Latitudinea prea mare pe care o acordă legea asupra moduluĭ de-a încheia concordate, incorectitudinea multora dintre sindicĭ, sumele enorme pe care falitul e nevoit să le dea pe sub mînă creditorilor marĭ, etc., fac ca numărul falimentelor frauduloase să se mărească necontenit.

Pentru remediarea acestor neajunsurĭ, noĭ propunem treĭ mijloace de îndreptare:

1) Să nu se maĭ permită încheiarea de concordate de cît cu minimum 50%.

2) Să se acorde sindicilor, *prin lege*, un onorariŭ fix, calculat în proporţie cu importanţa falimentuluĭ.

3) Pentru încheiarea concordatuluĭ să se aĭbă în vedere şi numărul creditorilor, nu numaĭ cantitatea capitaluluĭ. Aşa de pildă, astă-zĭ se cere, pentru ca un concordat să se poată încheia, *consimţirea majorităţeĭ capitaluluĭ angajat în afacere. Noĭ credem că ar fi bine să se ceară şi consimţirea majorităţeĭ creditorilor.*

Cu modul acesta s'ar putea evita ca limita de 50% să devie un fel de cotă oficială, peste care să nu se poată trece nicĭ odată.

Natural că legea nouă ar trebui să oprească în mod aspru ca, aceĭ carĭ aŭ dat un faliment fraudulos, să maĭ poată avea vre-odată firmă pe piaţă.

Dacă aceste reforme se fac, şi se fac în mod serios, capitaliştiĭ marĭ, din ţară saŭ din străinătate, vor avea destule garanţiĭ ca să se hotărască să fondeze o mare bancă de scompt, eftină şi repede în operaţiile sale.

Atuncĭ comerţul nostru va avea la dispoziţie arme maĭ serioase pentru a lupta, dacă criza actuală se prelungeşte, saŭ dacă o nouă criză se iveşte în viitor.

I. Theodorescu.

INTERZIS!

D. G. Hermeziu, deputat din Botoşanĭ, a fost pus sub interdicţie în urma cerereĭ frateluĭ D-sale, D. C. Bobeica. Interdicţia se bazează pe faptul că D. Hermeziu nu maĭ este în deplinătatea facultăţilor mintale.

Intrebăm decĭ pe ceĭ în drept: pentru ce nu se declară vacant colegiul D-luĭ Hermeziu?

Nu este oare de ajuns că avem în Cameră atîţia interzişĭ aĭ moraleĭ? Maĭ este oare nevoie să avem şi interzişĭ de medicĭ?

D. Hermeziu n'a venit anul trecut la nicĭ o şedinţă, iar anul acesta e interzis. Ce face D. chestor Bobeica?

DIN DEALUL DIURNEI

Camera petrece. — A apărut un deputat noŭ.

Camera continuă să fie tăcută, deşi *Voinţa Naţională* anunţă că ea (Camera, nu *Voinţa*) e bîntuită de furtunĭ.

Domniĭ deputaţĭ vorbesc de criză, de chestia naţională şi de Hugo.

D. Delimarcu, tot singur-singurel, replică *Adevĕruluĭ*:

— Dar eŭ nu sînt democrat! Acuma aŭ eşit alţĭ democraţĭ la lumină: Conu Lascăr, D. Pĕucescu, Bobeică. Las' să fie eĭ democraţĭ!

* * *

Cînd Camera e tăcută, e un studiŭ minunat să vezĭ ce citesc D-niĭ deputaţĭ. D. Triandafil citeşte *Journal des Débats*, D. Bădescu-Roşiorĭ *memoriul arendaşilor*, D. Mavrodineanu *Ipistolia Maĭciĭ Domnuluĭ*. D. Bobeică priveşte nişte gravurĭ obscene, — consolaţiunea sărmanuluĭ pelerin!

* * *

La ordinea zileĭ este alegerea D-luĭ Barbu Ştefănescu, căruĭa D. Pogor, — un vechiŭ literat, — îĭ zice Ştefan Bărbulescu.

Ploeşteniĭ sînt în păr. D. Stoicescu ascultă raportul care conchide la validare, D. Fleva îşĭ prepară discursul.

Totuşi, Camera admite pe D... Ştefan Bărbulescu, fără discuţie.

* * *

In vremea asta, proaspătul deputat a apărut. Are aceeaşĭ figură nervoasă, în care strălucesc doĭ ochĭ sticloşĭ. Tot cravată mare, albă şi cu picăţele. Şi a maĭ tuns barba, nu însă şi părul, pe care-l poartă asortat cu văpseaua haĭnelor.

D. Ştefănescu stă în banca fostă a democraţilor, pe cînd eraŭ şi democraţĭ!

* * *

Alegerea D-luĭ Barbu Ştefănescu Delavrancea dă loc la tot felul de comentariĭ. Liberaliĭ spun:

— Cînd o vorbi ăsta, s'a dus draculuĭ guvernul!

— Nu-ĭ aşa? întreabă unu pe D. Fleva.

— Da, replică adevăratul tribun,.... are ceva talent ..

* * *

D. Ghelmegeanu priveşte pe D. Barbu şi-şĭ dă coate cu D. Păsăreanu.

— Ăsta e?

— Ăsta.

— Şi ce meserie are?

— Face poiziĭ de-alea! N'aĭ auzit? Ăsta e Barbu Caragiali.

— Ăsta?

* * *

Vorbesc deĭ guvernamentalĭ:

— Am auzit că Ştefănescu ăsta vorbeşte grozav, Domnule. După ce o vorbi el, cine crezĭ c'o să-ĭ răspundă?

— Cred că Bobeică.

* * *

...Şi şedinţa continuă tot aşa, în convorbirĭ particulare, pentru că Domniĭ deputaţĭ sînt ocupaţĭ cu votarea a tot soĭul de comisiĭ...

Bran.

IDEALUL ARÊNDAŞULUI ROMÎN

Maĭ întîiŭ: cine este arêndaşul romîn? El se numeşte une-orĭ Ionescu, Popescu, Niculescu, Petrescu, — foarte adesea însă numele luĭ e Lambrinidis, Leondidis, Camburopol, Vasilicopol, Papudof, Sombola saŭ Calus.

Şi ce este el? Ne-o spune singur în vestitul *Memoriŭ*, pe care alţiĭ l-aŭ examinat deja din alte puncte de vedere.

Noĭ arêndaşiĭ, — zice el, — sîntem aceia carĭ suportăm maĭ mult sarcinile producţiuneĭ.

Aceasta are să se înţeleagă negreşit aşa că ţăranul produce, iar arêndaşul *suportă* această producţiune transformată în leĭ nouĭ.

Şi maĭ zice *Memoriul*:

Nimenĭ în lume nu doreşte pierderea uneĭ clase a societăţiĭ, care în ţara noastră agricolă sîntem noĭ arendaşiĭ.

Vra să zică arîndaşul romîn maĭ este şi *clasa societăţiĭ în ţara noastră agricolă*.

Acum să vedem, tot după propria luĭ mărturisire, care este *idealul* luĭ Haracopol-Camburopol-Sombola-Calus, această clasă a societăţiĭ care suportă producţia ţăriĭ noastre agricole.

Memoriul ne spune că pînă la 1864, ceĭ carĭ se ocupaŭ cu agricultura se mulţămeaŭ să cîştige atîta de cît aveaŭ nevoĭe, — «fără nicĭ un *ideal*»...

E uşor de înţeles de aci care este idealul arendaşuluĭ romîn: Idealul este să cîştige maĭ mult de cît are nevoĭe, să adune mereŭ sarcina producţiuniĭ şi pe urmă....

Ce maĭ atîtea explicaţiĭ? Gîndiţi-vă la Zappa, idealul arîndaşuluĭ romîn.

Rad.

O GREŞALA

Erĭ la Cameră opoziţia a săvîrşit o mare greşală neluînd parte la alegerile de vice-preşedinţĭ.

Aŭ fost 136 deputaţĭ prezenţĭ. D. M. Balş a întrunit 65 de voturĭ, adică ĭ-aŭ lipsit 4 voturĭ pînă la majoritate. Totuşĭ, în lipsă de alt candidat, D-sa a fost proclamat vice-preşedinte.

Liberaliĭ-conservatorĭ acuză pe liberaliĭ-naţionalĭ că răŭ aŭ făcut de s'aŭ abţinut. Dac'ar fi susţinut candidatura D-luĭ Păucescu, care maĭ smulgea încă şi cîte-va voturĭ guvernamentale, guvernul ar fi suferit o înfrîngere.

PĂRERILE UNUI CONSERVATOR

Erĭ seară eram adunaţĭ la un loc cîţĭ-va intimĭ. Cum e şi natural îndată ce e un gazetar la mijloc, am început să vorbim politică.

Unul dintre noĭ, un conservator, un om foarte inteligent şi care, — probabil tocmaĭ din cauza asta, — stă retras din luptele politice, a emis nişte opiniĭ foarte ciudate asupra partiduluĭ conservator.

Le transcriŭ aicĭ ca o simplă curiozitate, pentru amatoriĭ de lucrurĭ stranii.

* * *

Partidul conservator se găseşte azĭ într'o perioadă de tranziţie. Pînă maĭ dăunăzĭ, liberaliĭ aŭ avut, necontestat, un mare ascendent asupra ţăriĭ, din cauza firmeĭ lor de *liberalĭ* şi din cauza legendeĭ că lor le datorim pe 1848 şi toate cuceririle democratice.

Legenda aceasta e falsă. Pe 1848 nu l'a făcut *un partid politic*, ci o generaţie de entusiaştĭ, în care aŭ fost şi liberalĭ şi conservatorĭ.

Faptul acesta a 'nceput să fie înţeles de opinia publică; legenda se evaporează.

Alăturĭ cu asta, ascendentul liberalilor dispare şi din cauza atitudineĭ lor actuale: căcĭ lumea nu vede pentru ce *azĭ* liberaliĭ sînt maĭ înaintaţĭ în ideĭ de cît conservatoriĭ.

Fireşte, în partidul conservator există o *dreaptă reacţionară*; dar... Lascar Catargiu nu va trăi cît lumea. Elementele moderne dintre conservatorĭ încep să facă paşĭ înainte spre progres. Ce face D. Carp? Ce face D. Filipescu? Ce însemnează prietenia cu radicaliĭ? Acestea nu sînt semne de mergere înainte?

De alt-fel, tineretul conservator imitează întru aceasta pe coreligionariĭ luĭ din Apus. In Belgia, în Austria, în Italia, pretutindenĭ elementul adevărat reacţionar este elementul care corespunde liberalilor noştri. In Austria, feodalul Taafe propune votul universal, în Belgia conservatoriĭ daŭ votul aproape universal; pe cînd liberaliĭ clasicĭ fac o opoziţie teribilă acesteĭ reforme populare.

Eĭ bine, ştiţĭ care-ĭ concluzia?

Dacă partidul conservator romîn vroieşte ca liberaliĭ să-şĭ piardă tot creditul, dacă vroieşte să nimicească legenda liberală, — atuncĭ să maĭ facă un mare act, decisiv: *să dea el votul universal*.

In cazul acesta, liberaliĭ ar fi zdrobiţĭ în faţa democraţieĭ, — cum şi încep deja să fie. Nu vedeţĭ? Nu numaĭ democraţiĭ, dar orĭ-ce om cu puţin simţ artistic, are oroare de partidul eminamente burghez, de reprezentantul tejgheleĭ şi al capitalismuluĭ.

Teoreticeşte vorbind, conservatismul n'ar pierde nimica acordînd votul universal, de vreme-ce una e *conservalism* şi alta *reacţionarism*. Şi a te împotrivi unuĭ curent care, în mod fatal, e menit să învingă, este a face reacţionarism şi utopie, iar nu conservatism.....

* * *

Nu e straniŭ?

T. O. N.

O societate agricolă

Arendașiĭ noștri. - Agricultoriĭ din Dobrogea. - Fondarea societățiĭ agricole. - Subscrierile și statutele. - Concluzia.

Arendașiĭ noștri

Pe cîtă vreme arendașiĭ noștri își pierd vremea cu memoriĭ insipid redactate, cu amenințărĭ de grevă, etc. reclamînd intervenția statuluĭ în favoarea lor și numaĭ în favoarea lor, iar nu și în a țăranilor, pe carĭ îĭ exploatează cu o cruzime revoltătoare, agricultoriĭ și economiĭ de vite din Dobrogea, se gîndesc cu totul la alte mijloace pentru îmbunătățirea stăriĭ lor în criza actuală.

Am rezumat ierĭ, cît se poate de fidel, memoriul superficial al arendașilor, relevînd în adins punctele principale și a putut vedea orĭ și cine, cît de pretențioasă este față de stat această clasă, care s'a făcut atît de odioasă în masele profunde ale țăriĭ, prin lăcomia și lipsa-ĭ de sentimente altruiste.

Agricultoriĭ din Dobrogea

Să relevăm astăzĭ ceea ce fac agricultoriĭ și economiĭ de vite din Dobrogea, și aceasta ca un bun exemplu pentru toțĭ aceia, carĭ nu s'aŭ înhămat încă la carul hodorogit al arendașilor.

Agricultoriĭ și economiĭ de vite simt și eĭ, poate chiar maĭ mult de cît arendașiĭ, consecințele crizeĭ agricole și economice. Le simt cu atît maĭ vîrtos, că eĭ sînt săracĭ, fără capitalurĭ marĭ, cultivînd niște moșiĭ, carĭ acum cîțĭ-va anĭ eraŭ băltoase și pline de huceagurĭ. Și pînă a aduce aceste pămînturĭ în stare bună, eĭ aŭ cheltuit mult, sleindu-șĭ nu numaĭ forțele materiale ci și forțele lor fizice, așa că abia de vre-o treĭ anĭ munca lor a început să producă oare carĭ roade. Simt cu atît maĭ vîrtos criza, că administrația și justiția, în loc să-ĭ protegeze, îĭ șicanează mereŭ, îĭ escrochează, îĭ fură, și nu protejază de cît hoțiile și crimele numeroaselor bande ce cutrieră Dobrogea, după cum s'a văzut din petiția locuitorilor din Măcin, publicată în numărul nostru de Sîmbătă.

Iacă ce deosebire este între situația agricultorilor din Dobrogea și între cea a arendașilor din țară.

Fondarea societățiĭ agricole

Și cu toate aceste agricultoriĭ din Dobrogea nu reclamă intervenția statuluĭ, ci s'aŭ adunat și s'aŭ chibzuit cum ar fi maĭ bine să fondeze o societate, un fel de fond de rezervă comun, prin care ar putea întîmpina aniĭ de criză și ar putea rezista la orĭ-ce catastrofă economică saŭ financiară.

Acum vr'o zece zile s'aŭ adunat un număr considerabil de agricultorĭ și economĭ de vite în Constanța, și aŭ discutat mijloacele pentru instituirea uneĭ societățĭ de agricultură și a unuĭ club agricol în Constanța.

Adunarea a fost prezidată de *D. Pariano* care, arătînd scopul și necesitatea acesteĭ societățĭ și a înființăriĭ uneĭ reviste agricole pentru propagarea sistemelor și mijloacelor celor maĭ bune pentru cultura soluluĭ Dobrogeĭ, a invitat pe ceĭ de față să înceapă încă de acum a subscrie pentru formarea fonduluĭ societățiĭ.

D. P. Grigorescu a inzistat asupra foloaselor ce ar aduce o asemenea societate, care ar avea ramificațiĭ prin toate plășile Dobrogeĭ.

Intreaga adunare a aprobat ideia și imediat s'a procedat la formarea societățiĭ.

Subscrierile și statutele

Inițiatoriĭ adunăriĭ aŭ avut grija ca să tocmească de vreme proiectul de statute, ca ast-fel să nu întîrzie constituirea societățiĭ.

Adunarea n'a intrat, însă, în discuția imediată a statutelor, dar toțĭ ceĭ prezențĭ s'aŭ grăbit să subscrie la fondarea societățiĭ, așa că în cîte-va minute s'aŭ adunat 3000 de leĭ.

S'a hotărît apoĭ să se facă o nouă convocare, la care să se continue subscrierile și să se discute statutele. Pînă atuncĭ, s'a autorizat D. Pariano ca să distribue liste de subscripție prin toate comunele din Dobrogea.

Deja se anunță, că s'aŭ făcut maĭ multe subscrierĭ pînă la aproape 40.000 leĭ și se speră că, în ziua în care societatea va începe a funcționa, ea va dispune de un capital de aproape 100,000 l.

Concluzia

Cîtă deosebire între procedarea arîndașilor și aceasta a agricultorilor și economilor de vite din Dobrogea!

Exemplul dat de Dobrogenĭ ar fi bine să fie imitat și de agricultoriĭ de prin județe, căcĭ numaĭ prin acest mijloc ar putea să prevină aniĭ de criză și să se pună la adăpost de toate mizeriile și nevoile, pe carĭ le întîmpină acum.

Inf.

ȘTIRI MARUNTE

Agent abuziv. — Aflăm că agentul societățeĭ *Unirea* din Bîrlad, căutînd a sfeterisi baniĭ societățeĭ, fapt pentru care s'a și cerut intervenirea parchetuluĭ, d-l procuror Moscu Teleotmăneanu în cîte-va oare a scos baniĭ și efectele din mîna abusivuluĭ agent, apărînd ast-fel de mare pagubă societatea *Unirea*.

De altă parte direcțiunea societățeĭ înlocuind pe abusivul cu un onorabil D. Hîrjescu, fost profesor, se crede a fi făcut o bună achisițiune.

* * *

Bătaia în școală. — Primim în contra învățătoruluĭ din comuna Petrile, județul Vlașca, plîngerea că zilele trecute a batut pînă la sînge pe un elev. Atragem atenția celor în drept asupra acestuĭ învățător, care se zice că nu pentru prima oară aplică acest sistem de educație copiilor.

* * *

Licențiațĭ. — Studențiĭ A. Tănăsescu și E. Ox au trecut cu succes examenul de licențiațĭ în farmacie.

INFORMAȚIUNI

Situația dezertorilor garnizoaneĭ Capitaleĭ

Printr'o întîmplare fericită am putut vedea situația dezertorilor din garnizoana Capitaleĭ, pe ziua de ierĭ.

Această situație fiind foarte interesantă, o reproducem în următoarele:

Regimentul Nr. 6 Mihaiŭ Viteazul, 22 dezertorĭ.

Regimentul 4 Ilfov, 37 dezertorĭ în garda piețiĭ.

Regimentul 1 geniŭ, 10 dezertorĭ.

Regimentul 2 artilerie, 24 dezertorĭ în garda piețiĭ.

Regimentul 6 artilerie, 28 dezertorĭ în garda piețiĭ.

Compania de tren, 18 dezertorĭ în garda piețiĭ.

Aceste cifre arată cu elocvență dragostea soldaților pentru armată.

La 15 Decembre se va ține la Iașĭ ultimul concurs de institutorĭ și institutoare. Sînt 200 locurĭ vacante și numaĭ pîn'acuma s'aŭ înscris 500 de candidațĭ.

Pentru ziua de 18 Decembre sînt scoase la concurs catedrele de Istorie de la externatele din Bîrlad și Craiova.

Sînt dejă 20 de concurente.

Din sorginte autorizată aflăm, că D. P. P. Carp primește numeroase telegrame din Germania, Franța, Englitera și Belgia, de la diferite marĭ asociațiunĭ de capitaliștĭ, și prin carĭ i-se aduce la cunoștință, că imediat după votarea legeĭ minelor, vor trimite pe reprezentanțiĭ lor în țară pentru a face explorărĭ și eventual a începe exploatărĭ de mine, fie de cărbunĭ, de aramă, etc.

Față cu acest interes al capitaliștilor străinĭ, guvernul a decis ca legea minelor să se ia în discuție încă înaintea vacanțelor de Crăciun.

Studențiĭ convocațĭ pentru aseară în afacerea bătăușuluĭ profesor Al. Odobescu, n'aŭ putut să țină întrunire, de oare-ce, în urma amenințărilor și terorizărilor profesoruluĭ bătăuș, s'aŭ adunat prea puținĭ studențĭ.

O nouă întrunire se va convoca în acelașĭ scop.

Azĭ s'a publicat prin *Monitorul Oficial* regulamentul serviciuluĭ interior al ministeruluĭ de războiŭ.

S'a făcut următoarea mișcare în magistratură:

D. Al. Bîrsescu, judecător la tribunalul din R.-Sărat, transferat în aceeașĭ calitate la Buzăŭ, în locul vacant.

D. Sc. Coslovanu, supleant la tribunalul din Vasluĭ, înaintat judecător la tribunalul din R.-Sărat.

D. G. Filipescu, numit judecător de pace la Vasluĭ în locul D-luĭ N. Georgescu.

D. N. Georgescu, înaintat supleant la tribunalul din Vasluĭ.

D. C. Vineș, numit judecător de pace la Tîrgu-Jiŭ.

Consiliul de miniștri este convocat pe diseară.

D. Al. Lahovari pleacă mîine la Ploeștĭ în întîmpinarea prințuluĭ Ferdinand, pe care 'l va însoți pînă la Sinaia.

Răspîndirea broșurilor coprinzînd discursul d-luĭ Dim. Sturdza, rostit la Orfeŭ în cestiunea națională, a fost interzisă de guvernul ungar în Transilvania și Banat.

Din pușcăria de la Seghedin

D. Iuliu Coroianu, dat în judecată pentru pretinsă falșificare de pașaporturĭ, a fost achitat de tribunalul din Cluj.

* * *

Părintele Lucaciŭ, care acum două săptămînĭ căzuse greŭ bolnav, de cîte-va zile merge spre bine.

* * *

In fie-care săptămînă sosește cîte-o delegație de țăranĭ din Banat și Crișiana să vază pe osîndițĭ.

Duminica trecută o delegație de țăranĭ a dăruit săteanuluĭ Ioan Doțu, osîndit pentru «agitație în contra patrieĭ», un cojoc admirabil lucrat în casă. Săteanul Ion Doțu a ieșit Marțĭ din închisoare, mulțumit că a învățat, acum la bătrînețe, a ceti și a scrie.

O DESCOPERIRE ARCHEOLOGICĂ

De aproape un an se fac la Măgurele lucrărĭ pentru secarea uneĭ bălțĭ, cărîndu-se pămînt dintr'o movilă apropiată. Lucrătoriĭ, săpînd la acea movilă, aŭ dat peste niște oale de diferite forme și desenurĭ, pline cu cenușă, oase și pămînt. Eĭ spărgeaŭ aceste oale, după cum dădeaŭ peste ele și aruncaŭ hîrburile dimpreună cu oasele.

Intîmplarea a făcut zilele acestea ca operația asta să fie surprinsă de un membru corespondent al Academieĭ, care imediat a pus pe lucrătorĭ să-ĭ scoață cîte va oale intregĭ. Două din aceste oale se află acum depuse la Academie. Una este de pămînt ars, cea-l'altă de pămînt nears Ambele sînt lucrate cu destulă măestrie.

Movila de la Măgurele era decĭ în vechime un cimitir. Intrebarea, însă, e acum, ce fel de cimitir era și care poate să-ĭ fie vechimea?

După părerea Academicianilor, nu poate fi vorba de un cimitir roman. In adevăr, la Romanĭ urnele funerare nu se îngropaŭ în pămînt, pe cînd acestea eraŭ evident îngropate, în șirurĭ regulate. De asemenea cremațiunea la Romanĭ se făcea în chip perfect, pe cînd aci se găsesc unele bucățĭ de oase numaĭ calcinate. In sfîrșit, pe lîngă alte considerațiunĭ istorice carĭ fac puțin probabilă existența unuĭ crematoriŭ roman în aceste părțĭ, nicĭ forma urnelor nu'e cea obicĭnuită la Romanĭ.

Se impune decĭ o interesantă problemă archeologilor noștri. Păcat numaĭ că la noĭ, de obiceiŭ, aceștĭ specialiștĭ se gîndesc maĭ puțin la studiile de făcut, cît la subvențiile de smuls sub pretextul acestor studiĭ.

BULETIN ATMOSFERIC

Bucureștĭ 29 Noembrie 12 ore ziua.

Inălțimea barometrică la 0°	760.8
Temperatura ceruluĭ	4°.8
Vîntul calm	
Starea ceruluĭ noros	
Temper. maximă de erĭ	4°
» minimă de astă-zĭ	3°
Temperatura la noĭ a variat între 5° și 9°	

Timpul continuă a fi rece, erĭ închis, astăzĭ frumos. Barometrul scade încet.

Falșificarea oțetuluĭ

Oțetul se falșifică pe o scară foarte mare. Principalul mod de falșificare e amestecul cu vitriol saŭ acid sulfuric.

Această substanță fiind foarte dăunătoare sănătățeĭ, de-aceea vom indica cititorilor noștri un mijloc sigur pentru a putea descoperi dacă oțetul e falșificat cu vitriol.

Se pun cîte-va lingurițe de oțet într'o farfurie de porțelan în care se înmoae cîte-va bucățĭ de hîrtie groasă de filtrat. Pe urmă se pune farfuria pe o sobă caldă, lăsînd-o acolo pînă ce tot oțetul se evaporează.

Dacă oțetul e curat, atuncĭ hîrtia rămîne albă. Dacă însă oțetul conține acid sulfuric, atuncĭ hîrtia se înegrește și se carbonizează.

Spicuitor.

CRONICA JUDICIARĂ

Un Mitropolit răŭ de plată

Maĭ rar lucru să vezĭ cogeamite Mitropolit la judecătoria de ocol. Și cu toate astea lucrul s'a întîmplat maĭ dăunăzĭ la judecătoria de pace No. 4.

Mitropolitul Ghenadie se învoise cu un comerciant din calea Moșilor, N. Plavițescu, ca să-ĭ facă niște transparente de ferestre — (ce-o fi avînd nevoie călugărul de transparente?).

Cînd la plată, zisul I. P. S. S. găsește cu cale să ciupească din suma învoită leĭ 298, sub cuvînt că negustorul ca bun creștin nu trebue să se îmbogățească prea tare.

Dur în sus, dur în jos. văzînd că n'o scoate la capăt cu Shylockul mitrat, negustorul toarnă o petiție la judecătorie.

Procesul se sorocește pentru ziua de 15 Noembre. La termen, D. Plăvițescu, pentru a-șĭ dovedi pretențiile cere chemarea Mitropolituluĭ în persoană la interogator.

Avocatul Mitropolituluĭ se opune, pretextînd că negustorul ne învoindu-se direct cu Mitropolitul, acesta nu are ce răspunde, decĭ că interogatorul e de prisos.

Reclamantul însă răspunde că s'a învoit cu I. P. S. S. în persoană, și că tot I. P. S. S. ĭ-a spus că vrea să-ĭ mănînce cîte 2 leĭ de transparent.

Judecătorul, în cele din urmă, hotărăște admițînd martorĭ spre a dovedi dacă învoiala s'a făcut personal cu Mitropolitul, și amînă afacerea pe ziua de 5 Decembre.

Ațĭ maĭ văzut așa haĭ de înaltă față bisericească tîrîtă pe la județe pentru o mizerabilă sumă de cîte-va sute de leĭ?

Să nu ajungĭ și maĭ răŭ, I. P. S. S.: într'o bună dimineață la poliție, de pildă!

Circiob.

O crimă misterioasă

Din partea judecătoruluĭ de instructie de la cabinetul No. 2, tribunalul Ilfov, primim următoarea adresă:

Domnule Redactor,

Ziarul D-voastră fiind din cele maĭ răspîndite în țară și fiind sigur de buna-voință ce vețĭ pune pentru a servi un interes public, viu a vă ruga să dațĭ publicitățiĭ următoarele:

La 25 Noembrie 1893 s'a găsit în pădurea Ciolpanĭ, comuna Țigăneștĭ, jud. Ilfov, cadavrul unuĭ om tînăr, a căruĭ identitate nu a putut fi încă stabilită, cu toate cercetările neîntrerupte ce s'aŭ urmat; acel necunoscut pare a fi fost victima unuĭ asasinat, săvîrșit cu vre-o două lunĭ înainte; corpul săŭ era în complectă putrefacțiune, craniul găurit cu un glonte de revolver, iar în buzunare s'aŭ găsit jurnalele *Lupta*, *Adevărul*, *Veselia* și *Universul* cu datele 22, 23 și 24 Septembrie 93.

După rămășițile de păr de culoare roșcată, acel tînăr pare a fi fost izraelit, saŭ străin; dînsul era îmbrăcat într'un costum complect (saco) de materie neagră cu dungĭ (vărgat) cu nasturĭ de os, pălărie de postav rotundă și moale, fără ghete, ci numaĭ în ciorapĭ curațĭ de bumbăcel (par a fi de casă); îmbrăcat cu două cămeșĭ scurte: cea de d'asupra de madepolon cu guler separat, prins la gît cu un buton de cilic, și cravată; la mînecĭ avea douĭ butonĭ imitațiune mozaic; cămașa de desubt cu cusăturĭ naționale; ismene nu avea.

Persoanele, carĭ ar crede să recunoască, după descripțiunile făcute, pe vre-o rudă saŭ cunoscut al lor, sînt rugate a se adresa la cabinetul de instrucțiune No. 2 al tribunaluluĭ Ilfov.

ȘTIRI COMERCIALE

Protestele de la 16 Noembrie 1894

Adam Fister, Puțu cu Plopĭ 10, leĭ 1700; A. Kindler, Lipscanĭ 30, leĭ 517; Leibu Neuman, calea Moșilor, leĭ 600; M. Georgescu, sos. Filantropia, leĭ 774; Marcus Brill, Moșilor 15, leĭ 361; I. Neuman, Mihaĭ-Vodă 13, leĭ 487; Maior V. N. Poenaru, Sculptureĭ 18, leĭ 4600, 643; E. I. Rosenthal, calea Rahoveĭ 174, leĭ 100; Neuman Iosephovicĭ, Moșilor 20, leĭ 4:5; Frațiĭ Blat, Carol, leĭ 375; Ioan Buzescu, calea Grivițeĭ 113, leĭ 870; M. Rădulescu, R.-Sărat, leĭ 250; Năstase Nicolau, Oltenița, leĭ 556, 556; M. Campert, com. Lupseanu, leĭ 1000; Ulise Mavrachy, Scaunele 64, leĭ 300; Iulius Egly, Arteĭ 11, leĭ 845; C. Arghiriadi, hotel Colaro, leĭ 4000; W. Mayer, Polonă 34, leĭ 300; Aug. Zvellfer, calea Victorieĭ, leĭ 1628; I. Neuman, Mihaĭ-Vodă 13, leĭ 296; Bedras David, Focșanĭ leĭ 447; San Tomer, Armașuluĭ 22, leĭ 400; G. Constantinescu, calea Victorieĭ, leĭ 500; I. M. K. Epureanu, Franklin 10, leĭ 2000; Petrache Ionescu, necunoscut, leĭ 350; N. Rădulescu, Roșiorĭ, leĭ 500; I. I. Krețeanu, Victorieĭ, leĭ 1000; Iosef Kromberg, Lipscanĭ, 77, leĭ 1982; Alex. Mendelsohn, Lipscanĭ 16, leĭ 200; Heinrich Boner, Bărăția 33, leĭ 777; Jacques Kornfeld, Lipscanĭ, leĭ 700.

* * *

D. *August Zwoelfer*, fabricant de oglinzĭ din calea Victorieĭ No. 60, a fost declarat în stare de faliment.

Incetarea plăților s'a fixat provizoriŭ la 1 Octombrie; alegerea delegațieĭ creditorilor s'a fixat la 30 Noembrie; s'a acordat creditorilor termen pînă la 10 Decembre, pentru ca să-șĭ depue creanțele la grefă spre verificare; și s'a fixat ziua de 20 Decembrie pentru încheerea procesuluĭ-verbal de verificarea creanțelor.

* * *

Aŭ maĭ fost declarațĭ în stare de faliment și următoriĭ hăinarĭ din strada Patria: *Ghisela Schwartz*, *Nathan Schwartz* și *Samuel Kamiel*.

Din parlamentul francez

Afacerea șantagiilor

Paris, 17 Noembre.—*Senatul* a numit comisiunea pentru creditul Madagascaruluĭ. Intreaga comisiune este favorabilă credituluĭ.

Camera. D. Hubert, radical, interpelează în privința afacerilor de șantagiŭ imputate diferitelor ziare.

Ministrul justițieĭ a declarat că poliția a luat în mînă această afacere. Portalis este căutat. Autoriĭ șantagiuluĭ vor fi urmărițĭ.

D. Millerand, socialist, se plînge că funcționariĭ prefectureĭ de poliție aŭ dat luĭ Portalis dosarele de care s'a servit în campania sa de șantagiŭ.

D. Dupuy blamează pe funcționarul care a comunicat dosarul și promite că guvernul își va face datoria.

Camera a adoptat o ordine de zi, primită de guvern, prin care exprimă încrederea că guvernul va urmări pe autoriĭ șantagiuluĭ și va pedepsi pe vinovațĭ, orĭ-carĭ ar fi.

Paris, 17 Noembre. — D. Girard, administratorul ziaruluĭ *XIXe Siècle*, a fost arestat în timpul seriĭ.

FOIȚA ZIARULUĬ *ADEVARUL*

6

ALEXANDRU SWIENTOCHOWSKI

DIN VIAȚA POPORULUI

KLEMENS BORUTA

— Ci dă-te maĭ aproape, proasto — strigă Boruta vesel — doar n'o să te loveștĭ în nas. Tătucu-tăŭ e la lucru?

— La șosea—respunse ea sfiioasă oprindu-se în grag.

— Eĭ, tot te maĭ scutură frigurile?

— Azĭ nu.

Boruta scoase din buzunar o franzelă și o bucată de cărnaț, pe care și le cumpărase la ieșirea din arest, și i le întinse.

— Na, mînîncă.

Kassia făcu la început pe rușinoasa, dar în cele din urmă trufandaoa o ispiti. Klemens privi cu plăcere roșirea eĭ, cu atît maĭ mult, cu cît ea se ivea pe un chip destul de frumos. Nu era o față cu forme artistice, n'arăta nicĭ trăsăturile lungărețe, semnul raseĭ omeneștĭ perfecționate, nicĭ delicate, rezultat al îngrijireĭ neîncetate; forma un măr rotund, obicĭnuit la popor, și pe care năsușorul stătea ciuntit, iar ochiĭ se roteaŭ viclenĭ. Ar fi trebuit lecuită, hrănită și îmbrăcată Kassia, și o ceată de cavalerĭ țăranĭ ar fi roit împrejurul eĭ și boeriĭ ceĭ tinerĭ ar fi declarat-o de cea maĭ bună secerătoare. Boruta era cunoscător, de aceea îĭ făcea cinste.

— Aĭ jucat Duminică? — o întrebă el.

— Da de unde! Noaptea e prea scurtă pentru dormit.

— Dar tu n'aĭ fi împotrivă — zise Klemens, și o luă de mijloc. Ea întoarse numaĭ capul.

— Katerino! — se auzi glasul pițigăiat al Ianoveĭ în tindă.

Ea fugi.

— Purceiĭ guiță — strigă mama — și tu staĭ de rînjeștĭ flăcăuluĭ. Ițĭ număr eŭ îndată măselele...

Cînd amuțiră amenințările, Boruta părăsi bordeiul; încotro — singur nu știa. Se uita la cer, cătă în toate părțile pe drum, îșĭ tăiă un băț dintr'o salcie tînără și apucă, fluerînd, peste cîmp. Aștepta pe unchiu-săŭ, cu care voia să vorbească despre putința de a căpăta de lucru; dar fiind-că soarele stătea încă sus, el îșĭ căuta vr'o treabă pentru restul zileĭ. — Maĭ caut pe Brzost — gîndi el — poate maĭ stăm de vorbă....

Pe același ogor pe care umbla Boruta, ieși de după un tufiș un om călare pe un cal mare, greoiŭ.

— Vechilul, orĭ nu? ba-ĭ tocmaĭ el — șopti Klemens, simțind un tremur ușor în picioare.

Klein îl recunoscu de departe, porni în trap cu calul și se opri de o dată lîngă dînsul.

— Ce facĭ aicĭ?—îl întrebă el pe nemțește.

— Umblu — răspunse Boruta.

— Pe al cuĭ pămînt?

— Pe pămînt silezian.

— Hoțule!—strigă Klein ridicînd cravașa.

Klemens apucă frîul caluluĭ.

— Maĭ încet, că daŭ și nimeresc.

Vechilul știa că Boruta lovește bine, chiar cînd nu amenință, dar maĭ ales cînd amenință. De aceea zise liniștit și pe polonește:

— Mă rog, înapoĭ, aicĭ nu e voie de umblat.

— Pămînt sfînt, pentru că l'a cumpărat neamțul! — mormăi Boruta și ieși la drum, mergînd înaintea luĭ Klein, care-l urma călare și plecă apoĭ în galop la curte.

După întîlnirea asta nouă, nu era de gîndit ca să maĭ vorbească cu Brzost. Ciobanul îșĭ păștea, firește, oile pe pămînt boeresc și vechilul doar îl oprise de a maĭ călca pe acolo. De aceea, el se așeză pe o piatră, ridică o bucată de lemn de pe drum și se puse să facă o morișcă de vînt. Trecătoriĭ, pe jos și în trăsurĭ, se uitaŭ mirațĭ la flăcăul acesta voinic, care-șĭ pierdea vremea lucruluĭ cu jucăriĭ copilăreștĭ. Klemens cioplea în vremea asta scîndurelele, le prindea în cruce pe un bețișor și-l înfipse pe un dîmb în pămînt. Vîntul mișcă aripile morișteĭ din ce în ce maĭ tare. Klemens stătea vesel dinaintea opereĭ sale și rîdea.

— Lăudat să fie Domnul! — zise o țărancă bătrînă, care trecea. Mult aĭ măcinat.

Boruta era rușinat, dar nu răspunse nimic, și plecă, după ce se depărtase femeea, cu pașĭ încețĭ spre sat. Soarele scăpăta deja spre pămînt. Discul luĭ roșiatec poleia acoperișurile și copaciĭ, par'că voia să maĭ lumineze peste datorie munca de pe cîmp. Muncitoriĭ alergaŭ grăbițĭ acasă, recorițĭ de nădejdea odihneĭ, ca și de răcoarea sereĭ, care le întărea puterile istovite. Nimenĭ însă nu saluta seara cu atîta bucurie ca Boruta, copleșit de trîndăvia uneĭ zile întregĭ de nelucrare.

El se duse în cămara sa și se aruncă pe culcuș. Nu putea să adoarmă, pentru că se odihnise prea mult în arest, afară de asta un fel de neliniște lăuntrică îl ținea vecĭnic treaz. De aceea el închise ochiĭ și gîndi. La ce? De sigur, că la toate cîte-ĭ trebuiŭ pentru hrană și îmbrăcăminte.

Se întuneca de tot, cînd intră în casă un om înalt, slab, cam încovoiat.

— D-ta eștĭ, unchiule? întrebă Klemens.

— Da, eŭ sînt. Dormĭ, te aĭ întrecut cu munca la arest?

— Las'o draculuĭ! Nu e de lucru la șosea?

— Tocmaĭ vin să-țĭ spun, că este ceva.

— Cît se plătește?

— Pînă acuma o marcă și jumătate, de mîine numaĭ o marcă; eĭ zic, că le ajunge oamenilor.

— De, ajunge barem pentru pîine prăjită și must acru.

— Mîine în zorĭ.

După aceste cuvinte bătrînul îl părăsi, fără a-l întreba dacă ruda sa de sînge avea ceva de îmbucat. Țăraniĭ nu cunosc delicateța de sentimente, poate că le lipsește vremea pentru asta. De alt-fel se poate presupune pentru scuza luĭ Iana, că vestea despre franzelă și cîrnat ajunsese și la dînsul prin gura Kassieĭ.

A doua zi dimineață unchiul și nepotul se duseră la lucru. La șosea se afla deja supraveghetorul Kugelhut.

— Pe cine aducĭ aicĭ, Ian?

— Ațĭ spus ca la cărămizĭ....

— Nu întreb pentru ce, dar pe cine?

— Pe Boruta, nepotu-meŭ.

— Pe nepotul D tale, care a izbit pe domnul Klein în burtă... nu... nu... Asemenea oamenĭ obraznicĭ nu ne trebue.

(Va urma.)

BURSA DE BUCURESTI

Cursul de la 17 (29) Noembrie

5% Renta r. p.	99½	Acț. B. Agricole	125
5% Renta am.	96	Dacia-Romînia	372
5% „ (92—93)	97¼	Naționala	395
4% „ am.	82½	Patria	108
6% Oblig. rur.	99½	Construcții	116
Pensiuni	280	**SCHIMB**	
5% Obl. c. Buc.	87½	Londra	25.42½.40
5% „ (1890)	86¼	Paris	101.15.101.10
5% Fonc. rur.	89¼	Viena	204 04½
6% „ urb.	99½	Berlin	124.60.50
5% „ „	83½	Belgia	100.40
5% „ „ Iași	76	Scont B. a.	6
6% Obl. bazalt	—	Avans. „ v.	7
Banca Naț.	1465	„ C. dep.	7½

Războiul chino-japonez

Londra, 17 Noembre.—Agenția *Reuter* află din Tien-Tsin că Japonia a refuzat despăgubirea de 40 milioane. A cerut 50 de milioane și cheltuelĭ de războiŭ.

Se telegrafiază aceleașĭ agenții din Yokohama că D. Dotring, trimisul Chineĭ, a trecut vama de la Kobi, la întoarcerea din Tien-Tsin.

Președintele consiliuluĭ Japonieĭ, comitele Ito, a primit comunicarea ce D. Dotring era însărcinat să o facă. Membriĭ consiliuluĭ aŭ avut conferințe prelungite.

Se crede că misiunea D-luĭ Dotring n'a izbutit.

REFORME IN BULGARIA

Sofia, 17 Noembre — Camera a adoptat, după o vie și lungă discuție, în prima citire proectul de lege în privința pensiunilor civile.

Afară de proectele deja depuse, între care acela pentru casele agricole, încurajarea industrieĭ, și ameliorarea raseĭ caĭlor, consiliul de miniștri a decis să presinte o lege pentru crearea de camere de comerț și o lege pentru construirea uneĭ căĭ ferate prin care să se lege unul din porturile Dunăriĭ cu rețeaua Bulgarieĭ de sud.

EDIȚIA A TREIA

ULTIME INFORMAȚIUNI

Aseară la clubul conservator s'a discutat mult graba D-luĭ P. Carp de a depune legea minelor, precum și articolul 7 din constituțiune, care prin acest proiect de lege se nesocotește, după uniĭ.

Cițĭ-va deputațĭ conservatorĭ aŭ început încă de pe acum să se agite în contra acestuĭ proiect și în fruntea celor nemulțumițĭ se află D-niĭ general Manu și Mișu Balș, carĭ aŭ declarat că vor lua cuvîntul în contra acestuĭ proiect, chiar și în cazul cînd guvernul va pune cestiunea de încredere.

Camera ungurească a votat ierĭ, fără discuție, înființarea uneĭ navigațiĭ ungare pe Dunăre.

Navigația ungurească va trebui să se deschidă în primăvara anuluĭ 1896.

D. general Budișteanu șĭ-a manifestat dorința de a se retrage din serviciul activ, din cauza sănătățiĭ sale sdruncinate.

E probabil, însă, că retragerea-ĭ din armată nu i-se va încuviința, ci i-se va acorda un concediŭ de treĭ lunĭ pentru a merge în sudul Franțeĭ să-șĭ caute sănătatea.

D-niĭ Th. Vangheli, Titus V. Ionescu, Eugen M. Bonachi și T. Pisani, studențĭ, ne roagă să spunem că fără știrea și voia D-lor aŭ fost iscălițĭ sub *Convocarea* studențească în afacerea Odobescu, — convocare pe care am publicat-o în numărul de ierĭ.

Pentru sesiunea din Decembrie a curțiĭ cu jurațĭ, fotoliul ministeruluĭ public va fi ocupat de D-niĭ procurorĭ M[illegible]lineŭ și Miclescu.

Apa în Capitală

In așteptarea apeĭ arteziane, care ni se promite, primăria Capitaleĭ ar face bine să ia măsurĭ pentru a nu maĭ păcăli pe abonațiĭ săĭ, nedîndu-le nicĭ un pic de apă în schimbul sumelor ce plătesc.

In adevăr, din cauza lipseĭ de presiune, apa nu se maĭ urcă la etaje, din care cauză locatariĭ maĭ săracĭ, carĭ locuesc maĭ sus, pe lîngă abonamentul pentru apă, trebue să maĭ plătească și aparĭ, carĭ să le urce apa la domiciliŭ. Proprietariĭ de case nu pierd nimic, căcĭ eĭ pun abonamentele de apă în sarcina locatarilor; aceștia trebue să plătească, fără ca să aibă nicĭ un drept să protesteze față de primărie.

Socotim că o autoritate nu-șĭ poate permite o asemenea înșelătorie. Dacă unuĭ particular nu-ĭ e permis ca, după ce a primit banĭ, să nu dea echivalentul făgăduit, apoĭ cu atît maĭ puțin uneĭ autorități și maĭ ales cînd e vorba de un serviciŭ public.

Primăria este decĭ datoare să îngrijească ca apa să aibă presiunea necesară pentru a se urca la toate etajele, și să ajungă la toțĭ abonațiĭ. Dacă primăria nu e în stare să o facă, să renunțe la baniĭ ce primește și să degreveze pe aceĭ, pe care nu-ĭ slujește.

Pînă la venirea apeĭ arteziane, ar face decĭ bine D. primar să se preocupe de această chestie, care interesează pe o sumă de cetățenĭ.

Relativ la pungășia din str. Clucerul, spusesem ierĭ că indiviziĭ Făcăleț și Marin, sînt considerațĭ ca autoriĭ acesteĭ fapte, de oare-ce fiind confruntațĭ cu victimele aŭ fost recunoscuțĭ de ele.

Acum aflăm că poliția s'a convins că Făcăleț nu e vinovat și l'a și pus în libertate. Pe de altă parte comisarul Tănăsescu de la siguranță și comisarul secțiilor 7 a și 8-a aŭ arestat maĭ mulțĭ indivizĭ, bănuindu-ĭ că sînt amestecațĭ în această afacere.

Aceștia sînt indiviziĭ Nicolae Ionescu, Gr. Vasile, zis și Bujor, Georgescu Ion, Marin Gheorghe și femeĭa Marița Ionescu, foasta concubină a luĭ Măruntelu. Aceasta era gazda lor.

Chiar de n'ar fi aceștia autoriĭ—captura lor e importantă, căcĭ sînt niște borfașĭ periculoșĭ.

Marele colegiŭ electoral va fi convocat pe primele zile ale luneĭ Decembre pentru a proceda la alegerea unuĭ episcop în locul rămas vacant la Roman.

Candidatul mitropolituluĭ primat este vicarul mitropolieĭ, iar al mitropolituluĭ din Iașĭ, arhierul Dositeiŭ.

Nedîndu-li-se nicĭ o sală a universitățiĭ, studențiĭ sînt hotărîțĭ a se întruni în o sală publică în afacerea bătăușuluĭ profesor Al. Odobescu.

Se agită printre studențĭ ideea de a se redacta un manifest prin care să se ceară revocarea profesoruluĭ bătăuș, și să se proclame greva studenților carĭ frecventează cursul aceluĭ profesor.

E probabil chiar, că la cel dintîiŭ curs al profesoruluĭ Odobescu, studențiĭ vor părăsi în mod demonstrativ sala.

Cite un album splendid lucrat, semnat de peste 600 de studențĭ din Capitală, Iașĭ, Cernăuțĭ, Viena și Budapesta, s'a trimis azĭ din partea comitetuluĭ național studențesc, întemnițaților din Seghedin și Vaț.

Aplicarea legeĭ jandarmerieĭ rurale s'a amînat din noŭ, în urma intervențieĭ D-luĭ M. Ghermani, care a declarat că ministerul de finance n'are încă la dispoziție suma prevăzută în budget pentru jandarmerie.

E probabil că la 1 Decembrie se va aplica această lege numaĭ în o parte a țăriĭ.

Afacerea Lahovary

Corespondentul nostru, din Paris, întrebînd pe d. Flourens ce știe despre această afacere, d-luĭ i-a răspuns cu următoarea scrisoare:

Domnule,

Am primit scrisoarea d-voastră tocmaĭ la Petersburg.

Nu știŭ nimic despre o demarșă pe care ar fi făcut-o pe lîngă mine ministrul romîn de la Paris; prin urmare eŭ n'am putut scrie nicĭ un fel de scrisoare D-luĭ Urechiă.

Primițĭ etc.

Flourens.

Prin urmare și svonul cu D-nul Flourens, a fost falș.

Duminica viitoare se va ține în sala Ateneuluĭ adunarea generală a secțiuneĭ Bucureștĭ a Ligeĭ culturale.

La ordinea zileĭ, alegerea unuĭ noŭ comitet.

SPIONAGIUL IN FRANȚA

Paris, 17 Noembrie. — Comitele de Muenster, ambasadorul Germanieĭ, a făcut representațiunĭ guvernuluĭ francez în privința recentelor articole din ziare, în care se implica ambasadorul Germanieĭ în afacerea de spionagiŭ. D. Hanotaux șĭ-a exprimat părerea de răŭ pentru aceste articole.

Agenția Havas publică o notă în care se zice:

«Maĭ multe ziare continuă a pune în cauză, în diferite articole publicate în privința spionagiuluĭ militar, ambasadele și legațiunile străine din Paris. Sîntem autorizațĭ a declara că alegațiunile în privința lor sînt neîntemeiate».

ULTIME TELEGRAME

Berlin, 17 Noembre. — Consiliul federal a adoptat proiectul de lege în contra «*tendințelor revoluționare*».

— *Tageblatt* află din Londra că, după niște știrĭ din Odessa, starea mareluĭ duce moștenitor George s'ar fi agravat atît de mult, în cît se așteaptă în curînd la o catastrofă.

Warzin, 17 Noembre. — Inmormîntarea princeseĭ de Bismarck s'a făcut după amiazĭ. Aŭ asistat membriĭ familieĭ, funcționariĭ prusienĭ și locuitoriĭ din Warzin. Prințul de Bismarck, condus de fiică-sa comitesa de Kantzan, urma cosciugul.

Weimar, 17 Noembre. — Inmormîntarea mareluĭ duce moștenitor s'a făcut dimineața, în prezența fiuluĭ decedatuluĭ, a regeluĭ Saxonieĭ, a prințuluĭ Frederic de Hohenzollern, a miniștrilor curțiĭ, a funcționarilor și a oficerilor. Marele duce n'a putut asista din cauză că e bolnav.

Münich, 17 Noembre. — Prințul regent a conferit împărătuluĭ Japonieĭ ordinul *St. Humbert*.

Belgrad, 17 Noembre. — In urma manifestațiilor făcute de studențĭ cu ocaziunea redeschideriĭ cursuluĭ fostuluĭ ministru Georgevicĭ, Senatul universitar a hotărît să închiză toate cursurile.

Londra, 17 Noembre. — Legațiunea Brazilieĭ a comunicat *Agenției Reuter* o telegramă din Rio-de Janeiro, în care se zice că s'aŭ produs maĭ multe cazurĭ de holeră pe teritoriul dintre Cachovera și Eatrarios; însă epidemia e pe cale de a dispare.

La Rio-de-Janeiro nu s'a produs nicĭ un caz.

CORPURILE LEGIUITOARE

CAMERA

Urmarea ședinței de la 17 Noembre 1894

In comisia de petițiĭ s'aŭ ales D-niĭ: C. Filipescu, A. Negruțĭ, Gh. Hagiescu, D. Butculescu, A. C. Cuza, Gr. Constantinescu și D. Zarifol.

In comisia de indigenate, lista compusă din D-niĭ: Lazăr Niculescu, Ghica Comănestĭ, G. Negulicĭ, Vlădoianu, Gherasi, E. Lahovari și Zadoriceanu, nu s'a putut alege din pricină că a întrunit numaĭ 56 de voturĭ.

Prin urmare, Camera ne maĭ fiind în număr, ședința se ridică la orele 4.

Astă-zĭ se vor alege comisia de indigenate, comisia bugetară, comunală, etc.

Ședința de la 18 Noembre 1894.

Ședința se deschide la orele 1 și jum. sub președința D-luĭ general Manu.

Sînt prezențĭ 95 D-nĭ deputațĭ.

Leĭ mîncațĭ 2375.

Se citește maĭ multe petițiĭ și cererĭ de naturalizare.

D. președinte anunță moartea D-lor Nic. Popescu și Ion Epureanu, doĭ membri aĭ partiduluĭ conservator și cere, pentru a se onora memoria lor, ca să se ridice Camera în picioare, (Camera se ridică în picioare).

D-sa declară vacante colegiile lor, adică I de Prahova și II de Bîrlad. Tot odată fiind-că D. State, deputatul colegiuluĭ I de Vasluĭ, a primit o funcțiune publică, declară și locul luĭ vacant.

Se procede apoĭ la vot spre a alege comisia pentru indigenate. Se proclamă aleșĭ D-niĭ: Lazăr Niculescu Voĭtineanu, D. Ghica-Comăneștĭ, Gh. Negulicĭ, V. Vlădoianu, N. Gherassi, Emil Lahovary și N. Zădăriceanu.

Din 77 votanțĭ sînt 2 bile albe.

Se pune apoĭ la vot alegerea comisieĭ comunale și se aleg D-niĭ Bădescu Roșiori, Cantacuzin Pașcanu N., Orbescu D., Soimescu N. N., Pogor Vasile, Boldescu Ulise, Corlătescu Filip, cu unanimitatea celor 68 votanțĭ.

Se procede apoĭ la alegerea comisieĭ financiare și se aleg D-niĭ Rădulescu I., Dimitrescu Mirea, Triandafil Gr., Lamotescu M., Dimitriu T. I., Victor Macry și Mișu Seulescu.

Pentru alegerea comisieĭ financiare aŭ luat parte la vot 76 votanțĭ și s'aŭ anulat 2 voturĭ.

După asta se procede la alegerea de 21 membri în *comisia bugetară* (comisie cu diurnă). Lista prezentată de guvern e compusă din:

C. C. Arion, M. Balș, M. Boldescu, Brătianu V., Nicu Cerkez, Costaforu, Vîrnav, Ghica Deleanu, A. D. Holban, Nicu Filipescu, Roznovanu colonel, Lenș Slătineanu, Lupulescu, Maiorescu, Olănescu Gr., Pĕucescu Gr., Ressu C., M. Sĕulescu, Sculy Logotedides, Știrbeĭ și Voinov.

D. I. Urnă.

SENATUL

Urmarea ședinței de la 17 Noembre 1894.

Se procedează la alegerea secțiunilor.

— In comisiunea de indigenat s'aŭ ales D-niĭ:

N. Gussi, C. Vericeanu, G. Vernescu, Gr. Cantacuzino, Mitropolitul Moldoveĭ, Eugen Stătescu, Dim. Sturdza.

— De atîta muncă senatoriĭ s'aŭ obosit și aŭ cerut suspendarea ședințeĭ pe 10 minute, ceea ce s'a și făcut.

— La redeschidere se procedează la alegerea comisiuneĭ de petițiunĭ și a comisiuneĭ de răspuns la Mesagiul tronuluĭ.

— In comisiunea de răspuns la Mesagiŭ se aleg D-niĭ:

Culiano, Tocilescu, Dim. Știrbeiŭ, Budișteanu și Garoflide.

Senatul descompletîndu-se, ședința se ridică la orele patru și jumătate.

Ședința de la 18 Noembrie

Ședința se deschide la orele 2 și jumătate sub președința D-luĭ Gh. Gr. Cantacuzino, prezențĭ fiind 80 senatorĭ.

2000 leĭ azvîrlițĭ pe gîrlă.

La ordinea zileĭ alegerea uneĭ comisiunĭ pentru privigherea operațiunilor caseĭ de depunerĭ și consemnațiunĭ.

Se aleg D-niĭ Boränescu, Cotescu și Urechiă.

— Delegat la casa obligațiilor rurale se alege D. Toma Rafael.

— Delegat la casa dotațiuneĭ oasteĭ se alege D. general Costaforu.

Ședința se ridică la orele patru p. m.

Morfeŭ.

Culise parlamentare

DE LA CAMERĂ

La Cameră s'aŭ declarat vacante treĭ colegiĭ: I de Prahova prin moartea D-luĭ D. Popescu, I de Tutova prin moartea D-luĭ Epureanu și I de Vasluĭŭ prin numirea D-luĭ State într'o funcțiune publică.

Iată cine se crede că va candida la aceste treĭ locurĭ:

La Prahova: D. Petru Grădișteanu, liberal, și... poate Radu Văcărescu, guvernamental. Cum însă, acesta din urmă pleacă în curînd în Italia să facă o partidă de... plăcere, e probabil să aspire la deputăție D. C. Filipescu, pentru dame *Tili*.

La Tutova: D. Nicorescu, liberal; cît pentru guvernamentalĭ, eĭ sînt prea dezbinațĭ ca să poată cugeta la o candidatură.

La Vasluĭŭ, — se așteaptă hotărîrea D-luĭ Sandu Rășcanu. Nu e imposibil ca D. Gogu Cantacuzino să fie propus din partea liberalilor.

* *

Mîine Camera va lucra în ședință publică numaĭ cîte-va chestiunĭ mărunte. Apoĭ va trece în secțiunĭ spre a constitui biurourile secțiunilor și a vedea de răspunsul la mesaj.

Lunĭ, fiind sărbătoare, nu se va ține ședință.

DE LA SENAT

Mitropolitul Ghenadie primind felicitările a cîtor-va gazetarĭ, a oferit azĭ tribuneĭ preseĭ două sticle de șampanie.

Tot reporter la Senat să fiĭ a doua zi de Sf. Ghenadie!

ȘTIRI TEATRALE

Teatrul Național. — Vinerĭ, 18 Noembrie, pentru a 12-a oară opereta *De-așĭ fi rege*.

* *

Teatru Liric. — Opera italiană va cînta Duminecă actul al III-lea din *Faust* și *Cavaleria rusticana*.

Tipografia Nouă Gr. Panaitescu Pasagiul Băncei Naționale 18